

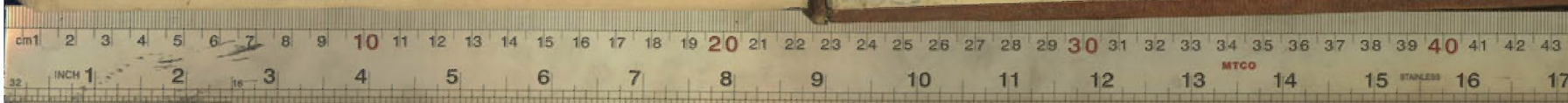
۲
۹۶۴۳

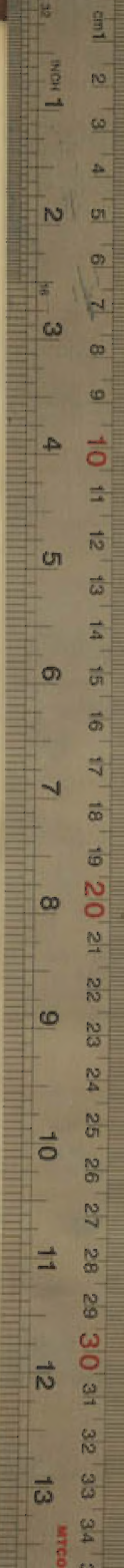
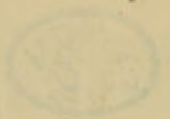
بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۲-۳۲

کتابخانه مجلس شورای ملی		
نام کتاب	مؤلف	
مکوة الادب نامری		شماره دفتر
سهرکاشانی		۴۶۲۵۳
موضوع تالیف		۱۰۳۳۹
۹۶۴۳		

مغلی - فهرست شده
۹۶۴۳

باب الف

سواكن	سنا	سوط	سياط	سواد	سبة
٤١٨	٤٢٢	٤٢٧	٤٧٨	٤٧٩	٤٨٣
سكة اللام	سوداء	رضن	سرقه	سكة زح	
٤٨٣	٤٨٧	٤٩٧	٤٩٩	٥٠٣	

باب السين

شراة	شبة	شوبق	شغور	شوبان	شزور
٤٩٣	٤١٣	٤٨٣	٤٩٤	٥٠٠	٥٠٤
		شاطبه			

باب الصاد

صفينه	صفد
٤٨٧	٤٥٥

باب الطاء

طكنه	طجة	طالقان	طروس
٤١٧	٤١١	٤٩٩	٥٠٢

باب العين

عكرا	عذاب	عقيقه	عوامم	عمر	علا
٤٠٤	٤٨١	٤٣٢	٤٣٣	٤٦٩	٤٨٣
		عرش	عقر		
		٤٨٣	٥١٥		

باب الغين

غابه	غناطه	غور
٤٩٣	٤٧٩	٤٨٣

حرف الفاء

حرف القاد

قاد	قايه	قيرزكوه	قطين	قزاد	قذبن
٤١١	٤١٢	٤٨٣	٤٨٣	٤٩١	٤٩٩

حرف القاف

قزاف	قابس	قزطبه	قزاد	قزونه	قاطول
٤١٢	٤١٤	٤١٦	٤١٨	٤٦٩	٤٧٤
قدس	قبا	قديه	قز	قز الحيد	قز شنه
٤٨٣	٤٨٧	٥٠١	٥١٢	٥١٥	٥١٦

حرف الكاف

كزج	كدراء	كش زخور	كزج	كال
٤٢٣	٤٥٣	٤٩١	٥٠٦	٥٠٧

حرف اليم

لبله	لكن	لينة	لينة
٤١٦	٤٥٣	٥١٥	٥١٥

باب الميم

مستلثم	مستيه	مقن	مشر	ملطيه	مذج
٤١٦	٤١٧	٤٥١	٤٥٣	٤٥٥	٤٥٧
منازج	مراج الصف	مران	مشن	مدنيه	
٤٦٩	٤٦٩	٤٧١	٥٠٣	٥١٠	

حرف النون

نصريه	ناصره
٤٣١	٥١٥

حرف الم سا

ہمدان ہزارہا
۵۱۰ ۴۴

ہوا ان کے

اینه تواریخ است که اهل کلام و ادب فاضل و عجب تبحره و احدی در دهر
 آنرا نمی رانند و چون از ادب و فاضل و توانا و شاعر و خوش نویس
 تصور این همه بدیدند هر چند از طبع و قله و از این نظر فاضل
 برابر این کتاب برستم بگویند اللّٰه اعلم بطور مفصله و احو
 کار و بر و احوال و معرفت و زکات و زلال است
 فاضل و بر و طلق و فضل و طبع و طبع
 بخیر و ادب و از این حد
 و هر چه

تصنيف — این رسالہ مروج افند
۱۲۹۰

درست هزار دوست نود و هجری
۱۲۹۰

وہ چار د

فتد الف امير الادب ميرزا عجب قلل ادام الراقب له
۱۲۹۰

تبعين وما يتبع بعد الفها

119-

فهرست کتب خطی در این کتابخانه
تألیف آقای دکتر محمد علی
از بقیه عرفان علی

حرف العين المهملة من كات مشكوة اللادب ناصرة

ابو الحسن	الامام	الامام
علي بن عبد الله بن جاسس الهاشمي	ابو الحسن علي بن مبرين عفي مري الرضا عليهم السلام	ابو الحسن علي بن موسى الرضا عليه السلام
٣٩٣	٣٩٢	٣٩١
ابو الحسن	ابو الحسن	ابو الحسن
علي بن محمد بن المادر	علي بن احمد المزناني الفيقيه المذاكر	علي بن عبد العزيز الفقيه الشافعي المبرز النجاشي
٣٩٤	٣٩٥	٣٩٤
ابو الحسن	ابو الحسن	ابو الحسن
علي بن الرضا الملقب بالفقيه المالك	علي بن محمد المعروف بالمعراج الفقيه الشافعي	علي بن اسميل الاشعري
٣٩٩	٣٩٨	٣٩٧
ابو الحسن	ابو الحسن	ابو الحسن
علي بن محمد الازهرطي الفقيه الشافعي	علي بن حمزة معروف بكتابه معتبرا للنبوة	علي بن الربيع الاصمدي
٤٠٢	٤٠١	٤٠٠
ابو الحسن	ابو الحسن	ابو الحسن
علي بن سليمان معروف بافقش الروض النجاشي	علي بن ابراهيم النخعي القوي	علي بن موسى الرضائي القوي
٤٠٥	٤٠٤	٤٠٣

۱۰

ابو القزح علي بن الحسين المسمى صاحب الآفاق ٣٠٨	الامام ابو نصر علي بن هبة الله المعروف بماكر الزاهد المسمى ٣٠٧	البرسن علي بن احمد الوائلي المسمى الفرج صاحب القاسير ٣٠٦
ابو القاسم التدائني المسمى علي بن محمد بن طاهر رحمته الله ٣١١	ابو الحسن علي بن عبد الله المسمى اللقوي ٣١٠	ابو القاسم علي بن محمد معروف بن عاكرو مشق بقعة الذين المأخذ ٣٠٩
ابو الحسن علي بن محمد معروف بن القاسم المعافري ٣١٢	ابو الحسن علي بن محمد الشاذلي الكاتب ٣١٣	ابو الحسن علي بن الحسن الفقيه الشافعي ٣١٢
ابو الحسن علي بن اسمعيل معروف بأبي سيدة المسمى ٣١٧	ابو محمد علي بن احمد الكاظمي معروف بأبي حمزة ٣١٥	ابو القاسم علي بن محمد معروف بن القطيع المسمى ٣١٥
ابو الحسن علي بن عبد الرحمن الفرج ٣٢٠	ابو الحسن علي بن محمد معروف بأبي حمزة المسمى ٣١٩	ابو الحسن علي بن عبد الرحمن الفرج المسمى ٣١٨
ابو الحسن علي بن الحسين المسمى الذين معروف بن عبد الله ٣٢٣	ابو الحسن علي بن الحسين المسمى الذين معروف بن عبد الله ٣٢٢	ابو الحسن علي بن الحسين المسمى الذين معروف بن عبد الله ٣٢١
ابو الحسن علي بن احمد الملقب بشيخ الاسلام الكاشاني ٣٢٦	ابو الحسن علي بن هلال معروف بأبي التواب الكاتب ٣٢٥	ابو الحسن علي بن محمد الملقب بعلو الدين الشاذلي ٣٢٤
ابو الحسن علي بن محمد الفراتي وزير المصطفى بالله ٣٢٩	ابو الحسن علي بن ابي الكوكب الملقب بأبي الحسن معروف بن أبي الحسن المسمى ٣٢٨	ابو الحسن علي بن ابي الكوكب المشهور المسمى ٣٢٧

ابوالحسن
على بن حلقه الخراساني
مؤلف في علوم القرآن
٤٢٠
ابوالحسن
على بن محمد القاسمي
المؤلف في البصائر
٤٢٣
ابوالقاسم
على بن اسحق المروزي
مؤلف في الشعر
٤٣٦
ابوالفتح
على بن محمد الكاتب
البيروني
٤٣٩
ابوالحسن
على بن عبد الواحد الكوفي
مؤلف في التاريخ
٤٤٢
جمال الدين
ابوالقاسم علي بن ابي
الشيخ
٤٤٥
ابوالفضل
على بن ابي الخطاب
٤٤٨
الظاهر لاخر
دين الله ابو القاسم علي بن
الحاكم الحسيني
٤٥١

ابوالحسن
على بن ابي القاسم
٤٣١
ابوالقاسم
على بن محمد القاسمي
٤٣٤
ابوالحسن
على بن محمد المصفي
٤٣٧
ابوالحسن
على بن محمد التهامي
٤٤٠
الشيخ
٤٤٣
ابوالحسن
على بن رستم المعروف
بأبي القاسم
٤٤٦
مؤلف في الدولة
٤٤٩
ابوالحسن
على بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٢

ابوالحسن
على بن ابي القاسم
٤٣٢
ابوالحسن
على بن عبد الله المعروف
بالشيخ
٤٣٥
ابوالحسن
على بن هرون
٤٣٨
ابوالحسن
على بن احمد
٤٤١
ابوالحسن
على بن الحسن الباقري
٤٤٤
ابوالحسن
على بن ابي القاسم
٤٤٧
ابوالحسن
على بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٣

ابو

ابوالحسن
على بن ابي القاسم
٤٣٢
ابوالحسن
على بن عبد الله المعروف
بالشيخ
٤٣٥
ابوالقاسم
عمر بن ابي القاسم
٤٣٨
ابوالقاسم
عمر بن محمد المعروف
بأبي القاسم
٤٤١
عمر بن محمد الشافعي
٤٤٤
الملايكة
٤٤٧
ابوبشر
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٠
ابوالفضل
عمر بن محمد
٤٥٣

الملايكة
٤٣٥
ابوالحسن
عمر بن عبد الله الخراساني
٤٣٨
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤١
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤٤
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤٧
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٠
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٣

ابوالحسن
على بن ابي القاسم
٤٣٥
ابوالحسن
عمر بن عبد الله الخراساني
٤٣٨
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤١
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤٤
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٤٧
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٠
ابوالحسن
عمر بن محمد الملقب
ببدي الملك
٤٥٣

ابو الفرج
العلاء بن علي الكاتب
المعروف بابن السوار
الشاعر
٤٧٨

ابو موسى
عيسى بن عبد العزيز الجرجاني
النجدي
٤٨١

ابو محمد
عيسى بن محمد الفقيه الكوفي
ملقب بـ "ابن الفقيه"
٤٨٢

ابو الفضل
عائض بن موسى الجبلي
النبتي
٤٧٩

ابو القاسم
عيسى بن علي بن الملقب
بـ "ابن القاسم"
٤٨٢

ابو منصور
فخر الدين عيسى بن مودود
ملقب بـ "ابن مودود"
٤٨٥

ابو عبد الله
عيسى بن عبد الله الملقب بـ "ابن مودود"
٤٨٥

ابو جعفر
عيسى بن جعفر النخعي
النجدي
٤٨٠

الملا المظفر
شرف الدين عيسى بن
الملا المظفر
٤٨٣

ابو يحيى
عيسى بن يحيى الملقب بـ "ابن يحيى"
٤٨٥

ابو عبد الله
عيسى بن عبد الله الملقب بـ "ابن يحيى"
٤٨٥

حرف العين المججمة من كتاب مشكوة الادب توجمة كتاب فيات الايمان

سيف الدين
غانزي بن غار الدين
٤٨٨

سيف الدين
غانزي بن غار الدين
٤٨٩

سيف الدين
غانزي بن غار الدين
٤٩٠

ابو الحارث
خيلان بن عقبة الشاعر
٤٩١

ابو الحارث
خيلان بن عقبة الشاعر
٤٩١

ابو الحارث
خيلان بن عقبة الشاعر
٤٩١

حرف الفاء من كتاب مشكوة الادب توجمة كتاب فيات الايمان

الامير
شجاع قائد الكيخسرو
٤٩٢

ابو نصر
الفقيه بن النعمان صاحب
٤٩٣

الشهاب
فتان بن علي المعروف
بـ "الشهاب"
٤٩٤

ابو العباس
فضل بن يحيى البرمكي
٤٩٥

ابو القاسم
الفضل بن الواسع وزير
٤٩٥

ابو القاسم
الفضل بن الواسع وزير
٤٩٥

ابو القاسم

ابو الهيثم
فضل بن مروان وزير
٤٩١

ابو علي
الفقيه بن قاضي
٤٩٩

ابو شجاع
قاضي بن علي الدولة
٤٩٩

حرف الحاء من كتاب مشكوة الادب توجمة كتاب فيات الايمان

ابو محمد
قاسم بن محمد بن
٤٩١

ابو جريد
القاسم بن السلام
٤٩٢

ابو محمد
القاسم بن علي بن
٤٩٣

ابو احمد
القاسم المظفر
٤٩٤

ابو محمد
القاسم بن قزامل
٤٩٥

ابو دلف
القاسم بن علي بن
٤٩٥

الامير
ابو الحسن بن
٤٩٧

ابو منصور
قاسم بن عبد الله
٤٩٨

ابو الخطاب
قاسم بن دعامة
٤٩٩

الامير
قاسم بن
٥١٠

ابو سعيد
قاسم بن عبد الله
٥١١

ابو فامة
قاسم بن الفخامة
٥١٢

حرف الكاف من كتاب مشكوة الادب توجمة كتاب فيات الايمان

ابو الهيثم
كاف بن عبد الله
٥١٣

ابو جعفر
كاف بن عبد الرحمن
٥١٤

ابو سعيد
كاف بن عبد الرحمن
٥١٥

حرف اللام من كتاب مشكوة الادب توجمة كتاب فيات الايمان

ابو الحارث
الليث بن سعد
٥١٥

[illegible]

صلى الله عليه وآله الى يوم التثا

نفس بر وقت هست و عجب میدانم در این لغت و تاریخ رحمت خداوند
بانه کوفتنه بخواه روح فلان شود و یا چه هر کس را از آن کلمه است بقصد هر کس
از این حرفی خبر نگذارم اینها را از این کتب جمع این خانه را دوست
باید بیاید است در این مقام نیز خبر در راه

بر سر این شمع از نور کبر
بر سر قیام بدیدم از راه کبر
چو خون از رخ شکار از روی
از مهره لیکر است و جعفر
نیچ بدیدم اندر شاهان کشور
نیز بدیدم خاندان اندر 304

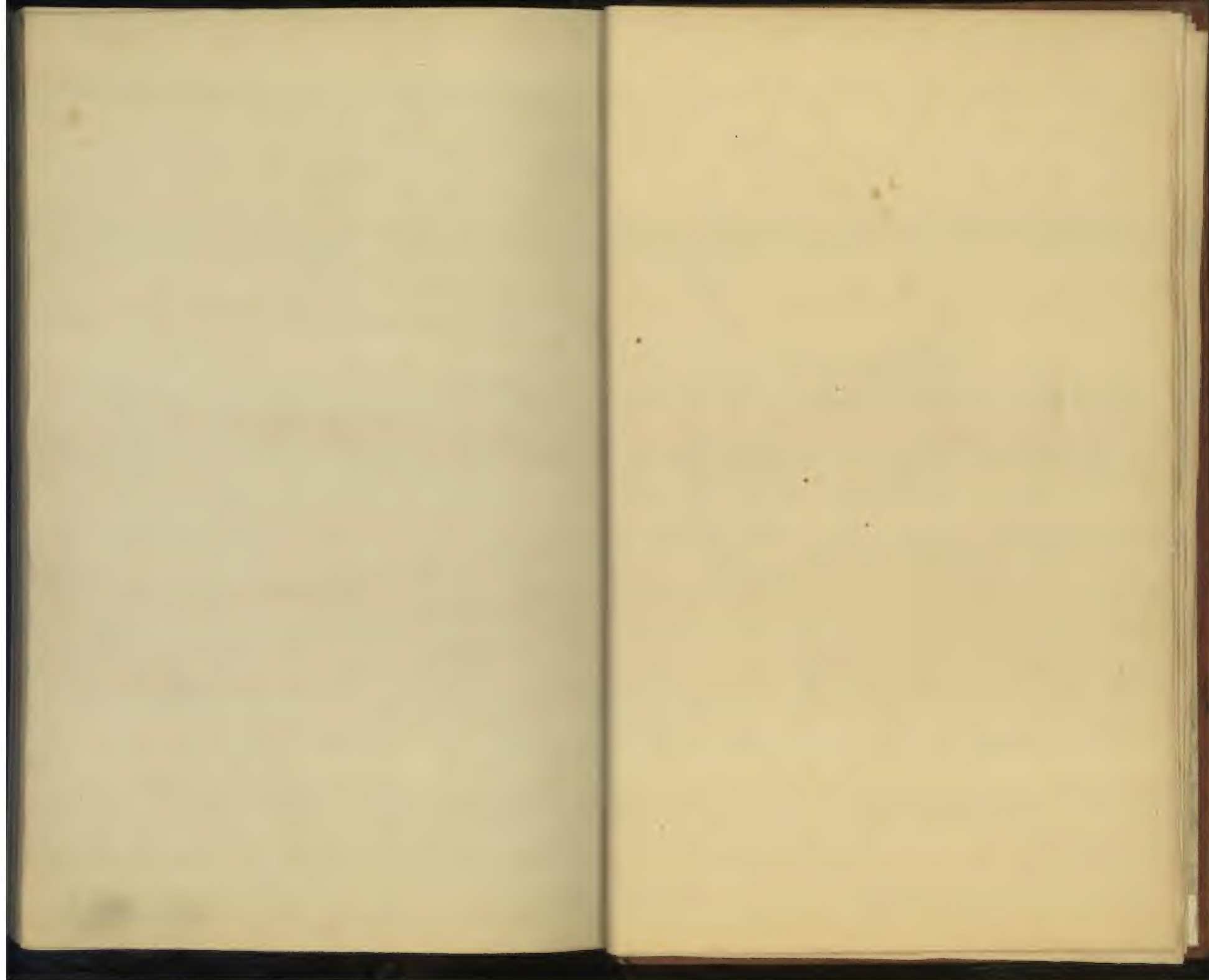
مع ملوک زمانہ

[illegible]

مراسم عجبی که ازین نوع و در
در قدیم یک عکس می‌گرفتند
عزیزان و ازین نوع است
عزیزان و ازین نوع است

بلزده آه آن نیره ساره سر بر بو بر آه آن مرگبانه سار
 ز کس ز برین چرخ چرخه چرخه سنان بدست از آن خدایکده
 ز کف آبش زنده را نه فروغ ز سهم کز آنی همنده برده قرار
 ز نوک رخسار خون جوید از خنده چنان ز بقی تیشم آبی همدردی بار
 ز آبی من آبی تیشم چنان که زلفم در هفت کبر و زین مهر زار قرار
 در حیرت کرد و مشرو ز خشم روز بروز قرار از مهر از زلف هفت نثار
 چنان باغ بر قلعه گاه لشکر خشم چنان در آه و زخمی بوی بار
 در بر حق بند پیچیده عقین هاند مرگب بر زین لشکر گار
 ز لایم تر عقاید برین فرو ریزد زبا ز شهادت زینر کشته شکار
 بر زکاه برین حیدان قید خسته بود و هم نه بوی شهادت و کرامت
 ز هر طرف فکر برین تان در برین فکر ز هر طرف کبر برین بران در کار
 در دست زانم نهاده بولیده دگر گاه رفاهم توانم عشر از رخ زار
 همیشه تا که در دست از ما خیر کس نیست تا که خبر از کجاست
 کجاست در جلد آن که صیقل خوش بوی تا که صدق نهال کجاست
 اتم حق بکاده و افق حوا میزداید جسته و اندیشه و افراهن و اقل
 ابدانه بجای که والله الطین الطین الی هریح صلاه
 و سلام علیهم اجمعین

٣٩١
الحج
الاعمال الحام
الفرق
المقام
والسلام
قد

[illegible]

الحمد لله

كَمَا عَلَّمَ اللَّهُ وَقَدْ اَتَى الْوَيْسَ اِيَّاهُ وَرَدَّ مَرْجُوهُ فَكَذَّبَ
 وَقَالَ لَمَّا رَاَ النَّاسُ سَوَادًا
 لَكَ مِنْ عِوَالِقِمْ مَدْحُ
 مَعْلَمًا مَوَكَّلٌ مَدْحُ بِنِ مَوَكَّلٍ
 كُنْتُ لَا اَسْتَطِيعُ مَدْحُ اِيَّاهُ

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

قول است پس که این را پس از آنکه کشیدند در میان مردم آن شهر شریف خطبه را و اول
 تاریخ فرادزد و بعد از آنکه حدیث گفته که کثرت برادریم از بهره این شهر که کثرت برادریم
 طیب الهوا بنجداد شوقی قدما البهاوان عانت مقادیر
 فکف صبری عنها الا ان اذعت طیب الهوی من ممدی و مقصود
 و ابو العزاهم بن عبد البر که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 شوق ابو العزاهم که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 حری قلم القضا با کون فیان الخلاء و الکن
 حیون منک ان تسی لوزق و یوزق فی غشاوة الخین
 صبر کثرت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 انما کارهین بنا فلت انما هاجرنا مکه هینا
 و ما هاجرنا مکه هینا انما هاجرنا مکه هینا
 خرجت اریا کانت یعنی و خلقت القواد بر هینا
 راجع به این شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 تدوی بر برادریم که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مردم بهره موهبت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مکه و بعضی گفته که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مجدده که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 حری قلم القضا با کون فیان الخلاء و الکن
 حیون منک ان تسی لوزق و یوزق فی غشاوة الخین
 صبر کثرت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 انما کارهین بنا فلت انما هاجرنا مکه هینا
 و ما هاجرنا مکه هینا انما هاجرنا مکه هینا
 خرجت اریا کانت یعنی و خلقت القواد بر هینا

۳۹۵
 ابو الحسن
 علی بن اخیل
 الکاشانی
 ق

اولی الامر

اولی الامر و بعد از آنکه کشیدند در میان مردم آن شهر شریف خطبه را و اول
 تاریخ فرادزد و بعد از آنکه حدیث گفته که کثرت برادریم از بهره این شهر که کثرت برادریم
 طیب الهوا بنجداد شوقی قدما البهاوان عانت مقادیر
 فکف صبری عنها الا ان اذعت طیب الهوی من ممدی و مقصود
 و ابو العزاهم بن عبد البر که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 شوق ابو العزاهم که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 حری قلم القضا با کون فیان الخلاء و الکن
 حیون منک ان تسی لوزق و یوزق فی غشاوة الخین
 صبر کثرت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 انما کارهین بنا فلت انما هاجرنا مکه هینا
 و ما هاجرنا مکه هینا انما هاجرنا مکه هینا
 خرجت اریا کانت یعنی و خلقت القواد بر هینا
 راجع به این شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 تدوی بر برادریم که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مردم بهره موهبت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مکه و بعضی گفته که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 مجدده که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 حری قلم القضا با کون فیان الخلاء و الکن
 حیون منک ان تسی لوزق و یوزق فی غشاوة الخین
 صبر کثرت که در آن شهر از نوین موهبت که کثرت را در آن شهر از نوین موهبت که
 انما کارهین بنا فلت انما هاجرنا مکه هینا
 و ما هاجرنا مکه هینا انما هاجرنا مکه هینا
 خرجت اریا کانت یعنی و خلقت القواد بر هینا

۳۹۶
 ابو الحسن
 علی بن اخیل
 الکاشانی
 ق

ويعقبون انفسهم برب
والله اعلم بالصواب

و در دستر علیها متفقین

سید

٣٢
الحسن
علي بن عيسى الزماني
القمي
قمي

۱۲۴
ابو الحسن
علی بن ابراهیم
الکوفی
قیس
وزیر نصرانی و شاه

و نیز در حدیثی و آیه ای

— 25 —

اسماء بنت عبد مناف

قوله
ابو القاسم
علي بن جعفر
باص الطائفة
البايعين

بعد از این زمان
و حرف را بولام
غنی و بیان شوی
مرکب است

[illegible]

۱۶۹۰

و در روز چهارشنبه نيز در پنج سال با نصد و شصت و نه عمر وفات او در بغداد و عمر مبارک و ذوات مبارک

FFI

[illegible]

شهدوا وغنا عنهم فحكما
لو جمع الخصا عند مجلس
فبأي حرم صحبت اعرضا
فينا وليس كنا تب شهد
يوما للبان لك الطريق
نهيا قتها الياهم الاوغد

[illegible]

الاهل معد سكر الخمر فانها تم فرود عريب
 بس توكلم كفت موكدة تركها ففهم و توكلمه ارشدتم و راجع به بنام بس غلام تو حرم و مادر تو
 ادبش میده و احتیاجت بویزه رعایت نمود و اینوقت فضل را نزد تو راجع تو میگوید توكلم به
 و آن هزار رسوای تو در میان هم خود را به بداد است بخواند
 لاكن اننى فى القلب من حق حتى اموت و لم يعلم به الناس
 و لا يقابل شك من كان يشفقه ان الشكاكين تهوى على الناس
 و كما ابلغ شئ كنت اكتمه خذ الجوس اذا هاد و الناس
 بس توكلم كفت: خضر توكلم و تو بگوشت فرار دارم، مادر تو غلام تو و خود تو را که بچه زده اند

ہی مولیٰ گفت: اخضر بنو کھر و بنو مویست ہزار درہم بدو فرغ عطا کفہ و نو بنو دیک فخر تہ ادا

۴۳۵
ابو الحسن
علی بن عبد الله
معروف بالاشی
الاصغر
صحیح

و نیز از عجم که از دست دشمنان مغرب رفته است و نیز از عجم که از دست دشمنان مغرب رفته است

سید

قال لا مبرأ مني بخبره
اني خيت ولذي لاهل الهوى
ولقد جئت من الذوب فوفها
من كان يروح عصف من فوفه
وانا لخص فخصه فمكونه
يكون لانيام ما يجوفه
فاجع من العفو الاكرم فوفه
عن ربه طلعف عن روفه

وزیر نیز میسر است این نوره خوب است بنابر سنه و الحکم این خبر از آنکه در کلام و کلام
فخرت احب الثغر عقدا لیلی و احب القدر الثرا
نظمت الجميع قطعاً الشک و کذا فعل کل من یخترع
و نیز این نوره را در پنج گفته است و بر سر است و نیده است
اعلی و اکثر فاستقل حیاته فاستقی الاواء دهی هوامل

و در لغت خود از آن
و نیز که گویانند
باینکه خود گفته
و گویند و در آن
ازین قبیل بود که
فوتی قیاس فاکر
حقه الحیان در
البرکات و الفیض
محمد بن محمد بن
ابو ابراهیم کل
قرا و نه به این
آن که گویانند

در از و طبع سراسر از آب
در از جمله قهقهه قهقهه و قهقهه

نونه اولیست ۵ بهر مو غلط و
عکس و تصحیح احوال در موازین اثر

[illegible][illegible]

قلند
 بالمالاً فرجاً بالفر ساعدة
 ان كنت في سنة فالفر قطان
 ما استمر الظلم انصفت الله
 وعليل صوان المرحطان
 امرا فلاء الشياك حفصشا
 من كاسه عواضد ابرشفتون
 لا تغتر بشبابك فاق فخل
 فكم تقدم قبل الشيبان
 يا ايها العالم المرحى سيرة
 ابرشفت بعير المار شبان
 ويا ابا الجبل بعير في الحج
 كانت باينا لاشك فخان
 لا تحب صر ورا انا ابا
 من ستر من من ما تلمحان
 ويا ابا الشمل ما حوت فقلند
 يكن لملك لا صرف امعان

[illegible]

وایو الحیدر بن محمد

17

٢٢٢
الرئيس أبو جعفر
علي بن الحسن معروف
أبوترالعر
قو

وایو الحیدر بن محمد

وهم در حق لبرش نفس الجلال گفته است

وَمَا كُنَّا بِمَلَكٍ عَلَيْهِ
وَمَا كُنَّا بِمَلَكٍ عَلَيْهِ

و نیز در حق عفو مرگش گفته است

حدوده على الجمال فقا لولا
اعرج والملم ما نزل محيد

هو عصفور الخن في الحبس

حدیث یوابد از نزدیکی و زوجه غیر علی مرده

اراضه صفة منقار الى

را دره بیهوش و در راه پانصد و شصت و اربعه سوره و نیم و برده است

مادر در خانه غزل در کورستان قریب مدقول شد و افق نغمه نه

الاهلية است و بحسب بقع عين الله و كشف موهبه و همرازان

فبمقد عشر، فقول كتم، وهو وان نيز قسده له، على بن

است و شعر: رابع در مکران راست و تقدیم یوش و در

عطف و در این وطن که ایران را تپش هست و دیوان سوز

در صفت یوز اسل گفته است

— 1126

والنفسى

ونقطة جباركي تالمها علم النبا يا فبايم الوطن بالحق

هذا هو الموضع الذي فيه
يؤم الناس في كل سنة

سود حرا فربا بفسحها صبغ توأدين الصبح والعق

والتحریر: محمد رفیع الدین

هو المولود من الحرة والحدق فرد دنان الطبايع ومرد الاثني

یا داور ترک اخلاق الفانم علی
نرا الحیم بجاری ایست عشق

وان عودك عوادى لعل نأب
بأرض من حيطان ذي

در یک روزگار که...

فَقَضَاهُ كَلَابًا مِنَ الْمُقَلِّ

النفس مدعوها بالفراسة
فبيننا طرأ الألى وجل

اشتیکی استکی کلما علی الارض و لعل شرق و غرب

فك تلبجيم الرمان وما صح جسم اذا احتل طلب

علي بن محمد بن محمد الوزير اليه انفق اعمامه في بلد الشبان المعروف

[illegible]

بق امار الفلوع على حوى جميع و صبر متجمل مشت

میرزا ابوالفتح میرزا در تبریز و قزوین و اصفهان

و در هر دو کوزه آن آب بر سرش می ریخت و باین طبع غذا و روغن جبهه را بنویسد و تا آنکه برگشت اجتناب نماید
از خوردن هیچ میوه در سه روز حضور آنست پس در آن روزها قطعه قطعه خواب در میان آن روغن خواب را
در روغن نعیم از لبلب و کچم و آن روغن را بخواند و بواسطه آن کف نموده که در ۱۰ روز و این روغن را در نعیم

این قصه در این خبر مشروط است و از آن جهت در آیه و آیه است که
اذا ما اسأل الدعاء على الحرف فليس بغير ما الضلع اجبت
فوالله ما ادرى عيشة ودفعت انما حركات الفصحى انما تفتت
والمعجب من صلب الفصحى انما تفتت وهو على المذهب انما استفتت
انما تفتت الفصحى على الفصحى واسأل هذا المذهب من حيث تفتت
والحق انما الضلع على الحرف وجعل وصبر محتمل تفتت

میکند از اینها حق را بچشم ندیدم و آن کتاب را با انواع ادبایت و عین فهم و عبادت در خرد و ادب
و در سبب و توفیق او فرمود این سخن را به من گفت که علم الهی است اینها را در او قرار دادی

ريت عن يضا الذوب
 بقا صفتي عن عرقا
 بجلي ابن مصطبح
 شعرا الزهر ما حكمة
 ولاني لك جار حمة
 اسقينا غيت وسكوة
 خوريس دون صولها
 طاف في حلها نار شيا
 او قد تها نار و حمة
 لها من زاهيا طرب

[illegible]

انجمن

[illegible]

الرحيم ما توهج الطلوع
 شي اذا كرتي حمام الميان
 اما والما تم حيث تغلب شجوها
 فوق الارماك سمير سوسيان
 فاما المضي بالقدود اما لها
 شرح الشاب بهن بالاخصا
 دار محمد خانج اوست

فاختر فانك من سلاله عشر
كل الانام شيايب لكنا
عقدوا عجم على التجان
بالفضل تعرف قبه الانسان

[illegible]

فله يوم في سبيط واليلة
بنا وحر الل في علوانه
والط في سلك لغوص
والطير لقراء والغدر حجة

و این تقسیم در این چهار عقد و مشهور است که هر یک از آنها را در این باب از این کتاب
و بعد از آنکه در این باب از این کتاب

1712

ابن الحسن
علي بن مرتضى
بن الحسن بن الحسن
قصر

لا بعد شكر في المذاق مطلقا

فَرَلْنَا شَاوِدِيْرَ اَشْرَقَتْ بِهَا لَدِيْنَا الظُّلَّةَ الْخَدِيْسَ

رشا انا وهو خنايف و غزاله في حجة بقم

هذا ما ينبغي ان يفهمه
حتى يستمال وهو نفس

هذا أول بيع بالوكلة
والصنفه وهما بالوكلة

انت الوصفه دلی علی بدلت
وہی علی ہر رویت

وحيثما اجازت حوله
مهر و درازت صفت

فقد انما من جودك الخاكون والمشروب والمأكوج والعطوب
 ربه الدوله اوردت في كنفه لفظ منكم في بستانه عده مرات ولقد عرفت ان هذا اللفظ لابد ان

مهرت و مهرت است، این حکایت را در حدیث از حضرت کعبه بن زید علیه السلام نقل کرده اند.

ولم كنت تأذن لي بالمير اذا شئت جده الحاشية

سقت حوادك من الطريق وسرت في يد الغاشيه

عنه الله وله برانج قل او دود بر الفاشيه عيب كرت كه با جوت ان جنمى مخان زمانه دهر جنمى دهر

جبریل بن محمد در مجلس عبد الملک بنی مروان حضور یافتند و قرائت این سر را با صد
تسبیح امام فواد بن غیر صامی

و این کتاب را در روز دوشنبه ۱۲۰۴ هجری قمری در شهر تبریز

عبد الملك كفت اعزته ما كان بل وادله وادبع من الكبر وعبه الله اعين على اربع اشهر
لكنه والد ادبع من عبد الملك المستبد به فهو من غير رضخه وادبع طلب كعبه وجم فوارس ارباب الكفر

ما بال غلب فيها الماء منك

چنانچه در هر یک از اینها به نوبت بر سر آرزویش نه آمده کمال آنکه او را نیز شهادت و موافقت

[illegible]

بر فرض که در هم برش منجم علیه السلام گفته و قرآن را بختم در حضرتش نظر و اینها قابل نیست

معلوم است که در وقت ولادت علی (ع) که باقی الانبیا علیهم السلام است

[illegible]

در آن هنگام که تو یک بن قیصر خود را که اولی است از برادر خود

المعروف

بسم الله الرحمن الرحيم

اربع البلى ان السبع لباد علفه انى واخف واداد

روایتی ہے کہ وہ اپنے شاگردوں کو

سلام علی دنیا اذا ما تقدم
فی يومك من راكبين و نادر

جغد بنی سوس طیر بود و ظاهرش مثل کبوتر و کوفته کبوتر و با او نهی لکنت لغوی و از مرغ شود و اندوه فکند

دردنکار برین غنیمت دارون از تشنه برآل بر یک شقه کج و دروزگار استیلا و دواتر یک شسته و دهن
کند که از او بر کوه خفا کند و در او که بر سر دال کوه اندازد و این شوره خفاقت و دواتر است خفاقت

و با طبع این رو حکایت بیف المردار با سوار غمنا و با سبزه و سر الزفر و زمر و یقینار و جاد و آن که در این

ملقبه منته و تارة اتيان بطول مرانبا و خوضها بابت و تارة تيف الدولة و دروز بكيتيه

[illegible]

و در این کتاب که به نام "تذکره" است، به شرح حال و سوابق این بزرگواران پرداخته شده است.

بر حیدر اشته بود و به نوبت نهاده و در او کاشته جمیع که بود و از آن کرد خستر بخانه یک کف دست

موت او را در قرآن گویان پس در این کلام که هر دو جن گفتند و گفت نه هر دو در هر صفت و در ارسال

و بعد از این که ایستاد و از خندک آمد به بیعتی که در آنجا بود و در آنجا

[illegible]

انجمن و صفت بیاعت او اینست که است

وإذا أرادوا مقبلاً قالوا ألا إن النياحة مراية ذاك

دعوت می نمود و روزی ثقیب الدین شمس الدین عبداللہ خان را فرمود که با من در این کار شریک شو
چون در این کار شریک شد و در این کار شریک شد و در این کار شریک شد

چند روز بعد از آنکه در این راه با قاضی حاج میرزا محمد باقری که در آن وقت در آنجا بود
مفتوح بدر اوست تا کام در کتاب الدرة دیدم و مفتوح بعد از خجسته الحکیم بنزدان التوت

و از تحت سیف الدوله که واسطه و انبرج هر صفت، کلامی است، در مجرای و بروجید و بسوی دور شام نهاد

و در وقت عزیمت باب در این عهدت هم و خبریه ملاقات گرفت و حکایت او بپرستم و درم نمودند
و نند از در مشقه حکایت او و نند از در مشقه حکایت او و نند از در مشقه حکایت او

وغيره از بزرگان و اعیان آنجا که در آنجا است و بجز از بزرگان و اعیان آنجا که در آنجا است

۱۰۰

٥٥٥
اطلاقاً
ابو الحسن علي بن
الحسين صلوات الله
عليه

حيث الخلافة مضروباً رادها
 ولا مائة أوارم قدسة
 وللشجرة أبات تمسكنا
 ولا كلام أعلام تعلما
 ولعلك المن غف محامنا
 وراية الشرف البذخ ترفنا
 اكتمت بالقانون العوصم مقدا
 لقدحي الذين والدنيا واهاما
 اللباس الخف لم تنج فلا نكه
 وجوده أوجب الأيام ما فزحت
 قد ملكته الوالي سرق ملكته
 امرى مقاماً عظيم الشأن أوهى
 يوم من العمل خضر على املى
 ليت الكواكب تدول فانظها
 ترى الوزارة فيه راي باله
 عواطف علت ان ينهما
 خليفة ودر برى مدد لهما
 زيادة السبل انفس عنديضا
 بين القيصين من حضور من قسمه
 تجلوا القيصين من ظلم من ظلمه
 على الحقيقين من حكم من حكمه
 مدح الخزيطين عن ياس من كرمه
 على الجيدين من فعل من شيمه
 يد الرشيد من مجد من همه
 فخرنا فخرنا واحرا البري القسم
 وشبهه الصالح الفرج للغمه
 الأيدى الصائنين السيف والقلم
 وجوده أعدم الشاكين العدمه
 توبوا ان الشرايرة الشتمه
 في قطعت انما من جملة الخلمه
 ولا توتت اليه رغبة الحمه
 مقود مدح فما ارغى لكم كلمه
 عند الخلافة نعماً خيرتهم
 قرايه من جميل الزاى كالأروم
 فخلا على صفق الاسلام والا ممر
 فاعنى يتواطها ظل الدليم

۱۱۱۱

این باد خلدت بهمت بخیر معصیت یکده هزار است او چهار فرشته و هم او چهار عدد حق صالح
و فرشتگان او و حاج کب و بعد از این پیش او خبر داد در ترجمان و بعد و صاحب و خور کعبه و مرشد که کارزار
اولی عهد نوشته رخ و جان خود در این او چهار و کاه پنج در این او آنکه در این شاه و وزارت ابداً نمی
تواند بود و وزارت است او فقه رکن است او چهار نفر در دست

امیر مغربیہ جمعہ

اذا كان هذا الامر معدنه في
رأيت رجلا اصبحت في ما وب
تاخرت لما قد منهم علكه
توى ابن لا نوافي موالي التي
لاني اتودد كرك في مجالس

[illegible]

فتیها و جماعت و در منصب خودشان که تائید می یافتم و فی نفسه در انجا که کتب معتبره است در خبر
دارند کتاب ایشان شد رسیده و این کتاب است که در آن در میان خود خبر و در آنجا که در آنجا که در آنجا که
است و خبر آنها را با تمام کمال که در آنجا که بود و است که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
است و خبر آن که آنها را در دست و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
بعد و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
فرق اینها را و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
عالمیست و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
حقیقت اینها را و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

548

تاسع

و صوبه نيز كجرا اعظم كرامت تو ميگي او از بسويده قدرت معرفت گفته است و بسويده در نوحه واني بدو هم و در ان

اذا قيل من ذا منكم قل الله
نجا وهو الذي هو قاتله

140

[illegible]

Hé

أنا فداؤك يا رب

اذا ما حنى الجاني عليه جناية
و برسه رفا يلا واسطة

عفا كوما من زنبه لا نكرما
يزدرى القوم لو كان محرما

احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن ابی اسحاق الدلوکش ابو جاهد است در دیباده و از بزرگان و از دانشمندان
 و در حکایت اقتصاد است و در شعر و در تاریخ و در لغت و در طب و در ادب و در ریاضیه و در نجوم و در کیمیا و در
 کسب و در حدیث و در فقه و در لغت و در تاریخ و در کیمیا و در طب و در ادب و در ریاضیه و در نجوم و در کیمیا و در
 سر و چهارم و دیگران را بر گفته است که در حکایت ابو جاهد است در دیباده و از بزرگان و از دانشمندان

2793

ابو الفضل
محمد بن محمد
أبو نصر المازني
توفي

253

وانا الاخضر من يرفني اخضر الحلة من ثل العرب

۱۲۳

در میان آن شقایق همانی در دیده و در آفتاب و در دیده و در آفتاب
انظر الى الزرع و خاماته تنجلي و قدماست امام الرياح
کتبه خضر و همزه شقایق النحل فيها جراح
فانه يجر في خديده و جرح خنث است و در زهرت نبر و هم این نثر و در زهرت
الله يعلم اني ضد لما سرکه کطار خانه مرش الشافعي

٣٧٩
القبلي
أبو الفضل
عيسى بن موسى
الحسيني
قص

١٧٩

[illegible]

و بعد از سلام و درود و تحویل نماز از چهار، بدرگشت آیا در اندیشه مسرور و مستی بقوات علی بن ابی طالب گشتی
بگیرم می پرسد از هر کس که در این مجلس ختم من نباشد از این عزاداری که گوشت و جوارش را از بدنش

وفاقی در مکتب از افعال مراکی فیض داد و اله علم منزه است که در حجب بقیات الهیه است
عیسای خدای عز و جل با کلمات بی حد و بی شمار از البر و الم اکثر از کیفی ابو موسی و ابو جعفر از اقامت
حج عادت که در هر وقت از این بر سر خود است خود در مرتبه و دیگران را از بر آرد الله رحمت شریف
و این خط و جعفر را از اقامت عتق غلام صلاح الصغیر در شرح لایسته الهی که است در حکم و تشریح
لکه است و بی حد از این خط و از این باب از اولی از این بر سر آرد که در بحر و از این

حيانا ياجز من العلم سناخر ولا تحب للحران يقذف الدار

و ادخلها بالشرح صدر من زمانه ولم يشترع غيره بشرح الصدر

عالمی قلموں کی نگاہ پر ملاحظہ و حکیم مقصودہ الف و ہمزہ زیادتی فی الہدایۃ از مرید

در دفتر محمد ناصر ایفیک کتاب الخلیف با سه لام نوشته و تصحیح شده است و الله لای اعلم بالحوادث و الیه المرجع

على الملقب القاترين بن الطاهر بن محمد بن المستنصر بن الطاهر بن المظفر بن العزيز بن المعز

ابن المصنف رحمه الله تعالى في القاموس واذا لم يكن في القاموس وجعل في القاموس المذكور في القاموس

کسی صبر بر عیسی او روح جان است در توبه او مذکور و این صبر بر عیسی همان است که در این صبر

بست و سبب اول و دوم هر یک که در مرقع محکم هر کس که او را در اینجا باز خواند و حق با ابدار هر کس که در نوکته گفته

درآمد حساب بجای دیگر نام از این بر سر که باب الف را رفت و چنان نمود از فقه که در ظاهر هیچ بلد

و نیز آنکه در این باب و اما بطریق دیگر که در کتاب مذکور است و اما بطریق دیگر که در کتاب مذکور است

[illegible]

و این سخن را که در این کتاب آمده است و در این کتاب آمده است و در این کتاب آمده است

[illegible]

منه

٢٨٠
ابو العباس
علي بن الطاهر
بالتاريخ
قصة

[illegible]

انفکس

[illegible]

يا علوة هاد اوت يا امك
 ورا برادر خود و خاله نصیب این نعمت رسید و در آن روز که با بچه های حجر از راه رسید این شعر را بخواند
 کفری به سیر عالم بر بخشش و مبادم در این جهانم که در این دست برکت است و خاله ای که از دست خود فرزند می دهد
 الله اعلم ما بقی سوری رقیق متقی فراقک یابن قریب الاصل
 فاصب کما یبک و استودع غریبه فراقمت شو قاتل ما یصل
 و بگویند و این شعر را در دست و روان بسپارد و دست و خاله بخانه ای من از این روز که در دست و خاله من
 در راه افتاده در رمضان سال تسبیح و تسبیح از این بر خیزند و من و خاله من به هم می رسیم و در آن روز که در آن
 مرغ حبیب طاعت است در قلعه ای که در این جهان است و قلعه غنیمت کان من جویم که در آن است که در آن است که در آن است
 و خاله او را در این جهان است از این جهان است که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 قید اکابید و یجن ضیق یارب ثاب من الهوم المفرق
 و در آن زمان است

اجابا انى مع بالباد وعا
لا كان وهر زمانا بالبر وبقد
كانت تضيق في الدنيا بكنك
واي خطب دها نماند تفرق
اخي لدق صميم القلب تفرق
يكلف سخن ومن عاوانه الضيق

مذکورہ

اشكرك يا ملك البسطة حالة
من اولئك غير جاشد فاننا
ومن الحجاب كيف يمشي فاننا
من كان في حرم اللطافة امنا

لو كنت كفت من عوار الدنيا ما بات يحاكى دفع عني عينا
 لو ان لما ذكرت نجد افعى من اين انا وجابر من اين
 وهم اين فمردود ان اللطف قد كثر اني

ای ہذا الاربعہ ہام نیک الحریک

دور آید از آب حله است که چنانچه بر تصفیه جبر مرئیانه ایوالبه کات نیز مستوفی و در این اثر
نوشته است که این عسل منسوب به جابر و در جبر مرئی است و فوایدی بخیف و عجب است و در این
مکان بقیع حله و کشفه و عسل عجم و آب معدود است و حقیقت کان قصبه و بقیع و کشفه و کافور کشر

نسیم کہ قرطیبی ایضا نسیم تھار دایم سیانہ لکھ
 گوشت من مارین کہ نسیم بی
 اذن تھا تھیں نہ مرے
 قولہ اذ الشرا یبدل ما یحبون
 لا یكون احکم من عدلکم
 لیکن قرطیبی ان کا رد ہے کہ
 یجوز ان من یبدل فی الشرا غیرہ
 کان ربک لا یخلف وعدهم
 قلت ہن قولہ اذ الشرا

21

[illegible][illegible]

١٢١ من اعزته محمد و برادرش محمد صالح و محمد حسين
ربو در اين قصه مدح و ذم را به راجه تصور

سئل الخليل ان اسق من بجانك
من عذقت انما به و محال به
تعدت عاقبه على ناساته
وان كان يباي الرع من بيانه
الى الله كاسرى بطرف ضلالة
الى اخن محمد قد تهاوت كواكب
قال لرى القهبا و قد حال سبها
على وحي لا تنير عبا به
اقتضى الفارخ الفياض و سحر
ابح و عدوت جانبك مواكب
نعم كوزيت شمس المذبح و انطوت
سما و اهل و الفخ خافت من اصابه
فن تجرى من فلك ظهوره و انت
تواعد ام لان للخطب جانب
اجل سقطت ميثاق و عزت
برج المنايا العاصفات فباكب
و طمت ليلان البلاد و غواربه
و غيض ذاك الجوز بعد طمت
و طمت ليلان البلاد و غواربه
نقلت بين الخطب في حشد
برغم الغلا سلت و نلت مضارب
فمن حبس الغنى الباقى قطره
تعدت في كل قطر سحابه
فان يلقى ايش من يدان يوسف
اخر اهل الكوت عليه مطالبه
نلا او ركت مثل القو طالبا له
ولا بوكت في ارض من كاسبه
ولا انجبت الا بغير عقيب
من الجذب لا تتر عليه هائبه
مضون امام الانس قل بده
وامن من خطب تدب قماربه
تكون من صعب راحت سيوفه
ومن مستاح قد حمت كتابه
ارى اليوم و ست اللامح حلا
اما فيكم من حيز ابن صاحبه
فوسا على من سائل الله و امر
لعل و ادى بالرجح عجاوبه
تكون نذوبه تدوب بفضحة
بنار كرويه اجبتا نواوبه
استمر و لم يحلم صدر برماحه
يذوب و لم يشلم رضى قواضيه
ولا اصطدمت عند قوف كفا
ولا انزحت من الهوى جانب
ولا سم اخذ الدروب كرميه
يشق مشارق القوقيا سدا به
فيا ملبى في امان الخزن مسلا
ايحى و ان التلى سالبه
خدمك بروض الجود تصفو مشارب
على و حوض الجود تصفو مشارب

و قد كن

و قد كنت توفى و توفى مجلى
و قد كنت توفى و توفى مجلى
فان اذ في قد نادى و لم يكن
اذا جت شين من الدار عا به
امروا انس انفت يوم قد نورا
فوق كان يوما كاشفا لوجه صاحبه
فكيف با سيف القرامك او كيا
فرا من الخزم الذي انت راكب
فمن لبتاى با عيات فينهم
اذا الفيت لرتقم صبه امام ساكب
ومن للمول كنت ظلا عليهم
ظليلا اذا اها الدهر انت نوا به
ايا تاركى الحق العذبا لما
مق سارن بالحق انت الا عبا به
سقت قبرا الغر الفوا و عا به
من اينت ساربه الملك و ساربه
فان يذ فومن شهابك قوجا
فيا طام اهل و الفيل ثا به
نقد لاح بللك الغر محمد
صباح عدى كنار ما نوا قبه
فخر لم يفتد من ابيه و جده
ابا و جذ غال من ليا به
ومن كان في المي ابره دليله
تفاق لدا لقا و الذي هو طالبه
ربا صالح استعل صلاح رعيه
لما منه رعى ليس يبلغ راتبه
غيب البورى من اتق و محمد
ملك من عا و اهل و ليا به
ها احمرنا عاليا غارنى بن يوسف
وما ضيعا الجود الذى هو كاسبه
ما نرى الوجود لاها كان ظلم
مشاركه من عده و معارس به
سحقى طرغم اللذاحاها
عوا لى قاتودى الاسود و عا به
فكلم من مله حل موقع خطبه
فما تعب و يد و سبت عوا به
فيا قري سعد اطلال على الذبح
فولى و ما اوى على الارض حارب به
ايكث في القهبا عدا بيجا
وما دعه ام تستقل بجا به
فان شتمنا ليدنا شافتنا
مصاب سهام فقمنا مصا به
كان لدا اتق اجلوا لينا لمانه
وتحوت في وجه الاما في موا به
فشمنا عا لدا و بقيت ما
لا علا صلت ساميات مراتبه

و اين قصه با كبر و كبر و كبر و كبر
و اين قصه با كبر و كبر و كبر و كبر
و اين قصه با كبر و كبر و كبر و كبر
و اين قصه با كبر و كبر و كبر و كبر

عالم الخيل من الدمع ينكس

از خاتمه خیر روایت است در میکش است نه اندام هیچکس از اندام زار از سر نویش می کشد
قول او عالم الخیل از خیر هم خطان دوازده دانند و این خط اولی است که در او می کشند و در او
انصاف و بی غش و عالم الخیل از خیر هم خطان دوازده دانند و این خط اولی است که در او می کشند و در او
بر آن می زنند و اگر در آن خط می کشند از کتف به سمت پهلوی می کشند و در آن خط می کشند و در آن
استخوانی بود در پهلوی که در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن

بنگاه سرخس طوطی و طوطی که در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
انست التي تستطق الدمار واقفا من الجهل هل كانت بكن حلول
پس دوازده از سر نویش در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
و کتف هم در خط طوطی می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
انست التي تستطق الدمار واقفا من الجهل هل كانت بكن حلول
و قرآن اما یلتزمک ببرکات تجتنب یا غیث من الما سحر
جست لها قرین فوق سواتها و ما یک منها مشقة في العوامر

خبر دوازده از سر نویش و این را در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
و خطی که در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
اقول لها و دینه خرج حرجت لایین اعلا برقة في الصلح
ایا طبیقة العار بین جلاجل و بین النقا انست ام ام سلمة
هو الشبه لولا صديها و اذنها سواد و الا مشقة في العوامر
و دوازده از سر نویش در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
اقول لها و دینه خرج حرجت لایین اعلا برقة في الصلح
ایا طبیقة العار بین جلاجل و بین النقا انست ام ام سلمة
هو الشبه لولا صديها و اذنها سواد و الا مشقة في العوامر

از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن

بهرت از سر نویش که در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
جور این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
و کتف هم در خط طوطی می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
کبریم از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
در این خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن

کرشمه غضبان مرکت که این را در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
ایا فی قد شمت فی یحک العدا و قطعت جلاکان یا فی یاقیا
یاقیا کما رجوع للوصل بیننا و لکن هجرنا و انا لنا
المرکبین الما یجبت طبعه و ان کان لون الما فی الیق صافیا
و کتف هم در خط طوطی می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
او این را در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
و کتف هم در خط طوطی می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن

اها انت عن ذکر الی حیه مقصر و کما انت ناسی الیهد ضماقتک
تیم بهما شفیق و دودها حجاب و ابواب دست و مستو
بهرت از سر نویش که در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
و دوازده از سر نویش در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن
از این پس هر چه می کشند در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن خط می کشند و در آن

مرايت الناس يخشون غيبا فقلت لصديق انتهي بسلام
 صبح نام هزار از اينكه چو نوبت من بخيزد بدان را بفرست كه گفت يا حبيب صبح گسار از اينكه چو چاه
 بنام صبح مير از چاه در در اينجا بر سر خوي من رو غلبه است و از اينكه چو چاه صبح گسار بدو خطبه كه كه
 گفت از غم يك ديوان هست مير علف تر و بدو چه در حق مير غلبه چاه خطبه كه و علف تر آب
 نيز هست و با حق تر به از اينكه علف تر به بخيزد از اينكه غيبه تر به تر شده كه از اينكه علف تر
 كه كه لذه و تر حكيم به خواند كه كه لذه و تر از اينكه لذه و تر اقبال او كنون من گو و دوز را به تر و تر و تر و تر
 فلوكنت من غلبه حيا هو تكه جميعا ولكن لا اخا لك في غلب
 ولكن اخبرت لذه مخلص كما الصفت من غيرها لذه الغيب
 تدهش غيب لذه من محبة ولكن اخبره بالغار وبالغيب

تمام الحان نقف المطايا على خرقا واضعة الثمام
غير تمام وانما حج ابراهيم عليه السلام فخره الله وادفع له ذنوبه

وخرق و دامن کجام ، نه سفته از مهر باغ زنده و دیده آرمیده و در کجا و سر بریده بود از درو کلاش بر سر کف کشت
خاتون از کلام صند بر سر حبه و کنگش برادام کجا را که تر بر من کوشی غیر از دست و انداخت حضرت سلطان احمد صبحی تر
من خبر ابله سلیمان و ابله سلیمان کجاست از تر کلمات از سینه و جود بر یک کشته و در آن کلام مرا بر این بود که
ملعون جان من از کثرت بچه در دهان تو و حریت غلبی قسمت کرد و در دهان من بخت داشت و در دهان
برادر من کشته بچیده من هیچ یکدیگر خبر خود را که از من آید و از من بخت کرد و در حق خود که بود کف می داشت
از سینه آن در دهان و آن جمله از حق و کلام کشته از سر کز من بر من کز من کشته از سر کز من کشته از سر کز من کشته
و خرقه را از نو داد ای اصلاحه و او عزت تو من و تو و حلت

[illegible]

و ابو الفرج و محمد بن محمد در سیر کوا؛ زکته و یک کله فی دفعه و بار افکنه ن است و ابو الفرج میگوید
و از ابو جعفر و حضرت لکله که گفت خج ذوالرسله و بخاکم جاسه فرود رفتن و علی بن سیرون فرا
رسید؛ آنکه از او میگوید که از آنکه کسان ستمه را در زمین راست و همانکه سامون و خاک

و در غایت که ما در سخن ادب و درست فرح و نشاط بخیر است طریقی نموده و از غریب
هر چه که هم از دیار بیرون علی الفرج نور سینه از منقده و مکرر جمله است از گفته کلماتی بسیار
و هر چه بوجه التعلیم او کشف العجب ثلاث الاثاق و الاثاق و الاثاق

[illegible]

هو و لور و لست بلا سبب فتي اسرى في الدلو في حبل

کتاب التوحید و تسمیه و مردان فی الجغرافیه

أفنى لك فضلاً إن أفضل حسنة
عندك سدي في الدنيا والآخرة

لقد مرت بحزب المأهدين

[illegible] ΔC

124

القاضي

...

2

المجلد الثاني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دور بیان نامه اینجی چهارم گفت داشت دادا نشسته خفت

انصب قمارا في طلب العلاء وصبر على نقد آراء الجيب

حتى اذا انقلب الى مقبلا واستر في وجه العيوب

فكابد الليل بما تشوق
فانما الليل نهار الاكرب

كم من فتي تحبه نامسا يستقبل الليل بالمرحيب

ارحم عليه الذليل استأثر فبات في الجحيم وعيش عقيب

ولذة الاحق مكتوبة يعي باكل عدد قريب

فیروز کافان اور فتح نادر خان محسن دلاور تھے۔ بدراج ہندوؤں کے رئیس تھے اور وزیر ہندوستان

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[A large, dense block of handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the letter or a separate document.]

[illegible]

مجلس

[illegible]

ومن ما ياحمد براحتك يا سراجهم ونفعاها
ابا شجاع بفارس ضد العدو لنا خسر وشنشاها
اسما لا تزدده معروفه وانما لذة ذكركناها

وانما قصيدته اهل شعر است كما ان ارباب الادب لو لم يكن فيهم ما قصيدته فونته فلو ذكر كبرت رزان قصيده
نسب بران سواد في ارباب الادب كذا في راجع ان قصيده انما است
يقول لشعبه ان حضا في اعين هذا سراج الى الطعان
ابو كذا من سن المصاحبي وعلى عفا رقة الجنان
نقلت اذ سالت ابا شجاع سدت من الدار وذا المكان
فاني الناس والديا طرب الى من ماله في الناس نافع

واذا لم يكن انما قصيدته اذ ارجع كذا من قصيدته كانه فلو ذكر ارباب الادب كذا في راجع ان قصيده انما است
ومعه يدوم هيكلا با كبر في ما حوت بها واكثره آخرة له من ان سأل كذا في راجع ان قصيده انما است
لكن ان قصيدته ضد العدو لعل كذا في راجع ان قصيده انما است

اروح وقد خفت بالفراد
وقد خفتي شكري طويلا
احاذر ان يثق على الطايا
لعل الله يجعله رجلا
فلما في استطاعت خلتك
وكيف الصبر خلت وقد افقا

وانما في راجع ان قصيده انما است
ومن اعان ضد الاقربا وكل الناس من راجع انما است
وما انما في راجع ان قصيده انما است

ونما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

ونما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است
انما في راجع ان قصيده انما است

[illegible]

دعوت الحق و دعوت العلي
و قتل لا يام طبيب الشباب
اذا بلغ المرأة
فلما اجابا دعوت القدس
الرضا وان الفرح
فليس له بعدها مقترح

[illegible]

۴۴
ابو محمد
القاسم بن علی
الحارثی صاحب
الکتاب
ج

1911

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ
فِي الْوَادِئِ الْوَعْدِ

شبح لامن رعدة الفرس ينفخ غشون من الهوس
انطقه الله بانثان كما رماه وسط الدوان بالخرس

[illegible]

آن بزرگم ایضاً

[illegible]

۵۵
ابو محمد
القاسم بن زرق
امام القراءات
۵

[illegible][illegible]

109

مکتبہ اعلیٰ تعلیم

[illegible][illegible]

اور انصاف کو و بھائی ان میرداد میں آن نینہ غیر متقدرا با ماں یہ ایم جاستہ علی ان عیبت
نمیزان فی خمس واحد لایسارہ مشر علی مقتر
فلو کان خلعت زافی الطعام لزمت قاسمہ المکر
ولو کنت تطعم شیء الکرام صنعت صبیح الی الخیر
قیم اخوانہ فی الملک فاعنی المصلح من الملک

مسند احمد

لا ٥٠
الاعين
ابو الحسن قبا محمد بن
محمد بن الحسين بن المطهر
من

[illegible]

٥٠٧
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
ع

1890

[illegible]

Signe

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

۵۱۵
ابوسعید
لوگوں میں سے
مفتی عبد العظیم
صفا زئی صاحب
ارسل
ج

